„REVISTA NAŢIONALĂ DE TEATRU" DIN CUBA

Cuba, denumită în America Latină „Insula libertăţii", străbate o trepidantă şi eroică perioadă de căutare a unor căi noi în toate domeniile de activitate. Aşa se face că, printre alte iniţiative, în ţară s-a deschis un adevărat front îndreptat împotriva lipsei de învăţătură şi cultură.

Anul 1961 a fost decretat „el año de la educacion" — anul educaţiei. Mişcarea generală de instruire a cuprins, cum era firesc, şi domeniile artei. În coloanele presei cubane — alături de vitale probleme de stat — s-au dezbătut perspectivele învăţămîntului muzical şi coregrafic, organizarea şi planul de studii al Şcolii de artă dramatică, noul sistem de cursuri pentru instructorii formaţiilor de amatori etc. În acest climat de efervescenţă culturală a apărut, în 1961, şi prima revistă teatrală a Cubei revoluţionare — „Revista nacional de teatro".

Teatrul cuban are o tradiţie veche. Elemente dramatice se întîlnesc încă în secolul al XVII-lea, iar prima scenă, „Coliseo", înfiinţată la Havana în 1776, a marcat începutul unei dezvoltări impetuoase a activităţii teatrale şi a literaturii dramatice naţionale. Cu toate acestea, în afară de revista „Prometeo" — singura care s-a afirmat înainte de revoluţie, dar cu o existenţă destul de scurtă —, în Cuba n-au existat publicaţii care să se fi ocupat cu precădere şi regularitate de probleme teatrale.

Salutînd cu căldură apariţia „Revistei naţionale de teatru", editată la Havana, sub conducerea Direcţiei Culturii din Ministerul Educaţiei, vom face totodată şi o succintă prezentare a primului număr apărut. Articolul redacţional schiţează caracterul şi scopul revistei. Ea este prima publicaţie cubană de teatru, cu o funcţie precisă în frontul ideologic, în condiţiile dezvoltării rapide a teatrului cuban de azi. În acelaşi timp, redacţia vrea să împărtăşească lumii întregi „cum, de către cine şi pentru ce se face teatru în Cuba", stabilind legături cu teatrele popoarelor prietene.

În continuare, revista cuprinde articole semnate de cunoscuţi oameni de specialitate din Cuba. Natividad Gonzales Freire semnează articolul Dezvoltarea teatrului în Cuba. *Este o sumară, dar foarte interesantă trecere în revistă a enunţului din titlu, oferindu-ni-se posibilitatea de a cunoaşte principalele etape de dezvoltare ale teatrului cuban, influenţele suferite în decursul veacurilor, naşterea şi dezvoltarea dramaturgiei autohtone, activitatea teatrală pînă la revoluţie şi drumul ei de astăzi. Prin citarea unor nume de autori şi de opere, ca Matias Montes Huidobro cu lucrarea* Los acosados *(Acuzaţii), Raul Eguren cu* El despertar *(Trezirea), Pablo Armando Fernandez cu* Las armas son de hierro *(Armele sînt de fier), Enrique Barnet cu* Cambula, *Jesus Orta Ruiz cu foarte interesanta sa încercare* Drama de la Terra *(Drama pămîntului), ni se conturează cu aproximaţie imaginea dramaturgiei şi a teatrului nou revoluţionar.*

O nouă concepţie a operei „Altarul lui Maestro Pedro" *este titlul articolului semnat de Alejo Carpantier. Comparînd punerile în scenă ale operei lui Manuel de Falla, realizate de Opera Comică din Paris sau la Caracas, cu noua montare de la Teatrul Naţional din Havana, autorul remarcă originala concepţie regizorală a cubanului Vicente Revuelta.*

Cehov este şi el evocat în paginile revistei: Felix Pita Rodriguez, în articolul Să vorbim despre Cehov *(cuvînt omagial rostit la Palacio de Bellas Artes), face o prezentare a autorului, a operei şi a concepţiilor estetice cehoviene. În* Pantomima şi dansul în folclorul cuban, *Argeliers Léon se ocupă de bogata moştenire folclorică, izvorîtă din străvechile legende ale populaţiei băştinaşe şi ale negrilor. Sînt descrise ritualurile negre ale lui Eggon, reprezentaţiile „mandinga", ritualurile „abakua" etc. Articolul* America Latină la cel de al IV-lea Festival Internaţional al Teatrului Naţiunilor *semnalează prezenţa Columbiei şi Braziliei la Festivalul de la Paris, anul trecut. Este vorba de spectacolele Teatrului Experimental din Cali (Columbia) şi de două formaţii braziliene: Compania Becker şi Teatro de Arte Popular del Brasil.*

Problema învăţăturii lui Stanislavski este luată în studiu de Cuqui Ponce de

www.cimec.ro

Léon în articolul Stanislavski și sistemul său, *din care rezultă că la Institutul de Artă Dramatică din Havana se studiază cu rezultate bune sistemul lui Stanislavski. Sub titlul* Compendiu al epocii spaniole *(Oameni, autori și condiții scenice în secolele de aur), Luis Amado Blanco întreprinde o rapidă enumerare a momentelor de vîrf atinse de literatura și arta dramatică spaniolă în secolele al XVI-lea și al XVII-lea.*

Revista reproduce, în continuare, Manifestul intelectualilor și artiștilor cubani, *publicat în presa cubană în ziua de 19 noiembrie 1960.*

José Escarpanter face în Teatrul lui Charlos Felipe *o scurtă prezentare a dramaturgului cuban contemporan, consacrat încă în 1938, cînd a fost distins cu Premiul Național de Teatru pentru comedia* Azi-noapte, în pădure.

În Brecht — note alese despre teatrul său, *Eduardo Manet face o apreciere a teatrului brechtian, analizîndu-l din punct de vedere al conținutului, al prezentării scenice, al actualității dramaturgului german și al reacției publicului (se vorbește de o „pasiune" brechtiană) la spectacolele cu piesele sale.*

Ultimele pagini — Aspecte din teatre — *sînt rezervate prezentării (în imagini bogate și texte explicative) a activității teatrale din Havana, în decursul ultimilor doi ani. Impresionează atît numărul teatrelor, cît și varietatea repertoriului. Alături de nume ale autorilor naționali și din celelalte țări ale Americii Latine, întîlnim titluri variate din dramaturgia universală. Astfel, pe scenele teatrelor din capitala cubană se joacă Shakespeare, Cehov, Pirandello, Brecht, Arthur Miller, J. B. Priestley, Jean Anouilh, J Paul Sartre etc.*

Urăm noii reviste de teatru activitate rodnică pe drumul început pentru propășirea artei teatrale cubane, puse în slujba progresului și a păcii.

Margareta Andreescu

APROFUNDAȚI CONȚINUTUL PIESELOR CARE V-AU PLĂCUT, CITINDU-LE

Cereți în librării și la standurile de cărți următoarele volume:

I. L. Caragiale	— *Opere*, vol. I („O scrisoare pierdută", „Năpasta", „D-ale carnavalului", ș.a.)
Bertolt Brecht	— *Teatru* („Viața lui Galilei", "Cercul de cretă caucazian", ș.a.)
N. V. Gogol	— *Opere*, vol. IV („Revizorul", „Căsătoria", „Jucătorii de cărți", ș.a.)
Federico Garcia Lorca	— *4 piese de teatru* („Casa Bernardei Alba", „Mariana Pineda", ș.a.)
G. Hauptmann	— *Teatru* („În zori", „Țesătorii", „În amurg")
J. Racine	— *Teatru* („Andromaca", „Britannicus", „Fedra", ș.a.)
Fr. Schiller	— *Teatru*, vol. I („Hoții", „Intrigă și iubire")
W. Shakespeare	— *Opere*, vol. IV („Henric al IV-lea", „Îmblînzirea scorpiei")
W. Shakespeare	— *Opere*, vol. V („Titus Andronicus", „Nevestele vesele din Windsor", „Henric al V-lea")
W. Shakespeare	— *Opere*, vol. VI („Henric al VI-lea")
L. N. Tolstoi	— *Opere*, vol. XI („Cadavrul viu", „Puterea întunericului")

I. P. 2, c. 4579

BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA ARTEI

www.cimec.ro